

Forfatter: Udrag fra Sphinxen

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 70.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366648928.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»Hør nu, Floristan - sagde Arnold, efter at han længe havde gaaet 71 taus og alvorlig - nu vil jeg aldrig meer tænke paa hvem jeg er, om jeg er stor eller lille, Digter eller Konge, Statsfange eller Student. Hvad jeg er, bliver jeg dog alligevel, enten jeg veed det og gjelder for det eller ikke. Andet end sig selv, kan Ingen jo heller blive, om han ogsaa tusinde Gange bilder sig det ind og hele Verden siger han har Ret. Ved at tænke for meget paa sig selv, bliver man desuden gal tilsidst mærker jeg, eller, hvad der er endnu værre, kommer i Fandens og hans Oldemoders Klor; thi jeg tvivler ikke længer paa, at jo denne Prindsesse Goldini var en forførerisk Djævel, som med den skjøne Cordulas Maske vilde lokke mig i Afgrunden. Maaskee har jeg ogsaa dromt det Altsammen; det kommer igrunden ud paa Eet; men at den herlige fortryllende Verden, hvori den skjøne Cordula lever og rører sig og hvor jeg har levet saa lyksalige Timer med hende - at den er sand og virkelig og hverken nogen Drøm eller et betydningsløst Eventyr, som jeg selv har opfundet, derpaa vil jeg nu heller ikke tvivle et Øieblik meer i mit Liv, om ogsaa hele Verden reiste sig imod mig og paastod, jeg var daarekistegal.«